

Číslo 3.
Září 2021

Zpravodaj občanů Boleradic

ČZS - Výstava ovoce, zeleniny a květin

Úpravy v ZŠ a MŠ Boleradice

Závody kategorie F3K „O pohár starosty městyse Boleradice“

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, léto se opět přehoupává do podzimu a je tedy příležitost povzdychnout si, jak ten čas letí. Případné chmury nad rychle ubíhajícími dny a roky nám naštěstí pomáhá v tomto období zahnat nejen burčák a mladé vínko, ale třeba i pohyb na čerstvém vzduchu, na zahradách i polích. A kdo snad těmto kratochvílím neholduje, tomu může stačit třeba i prostá procházka.

Společenský život v létě znovu začal nesměle vykukovat růžky, alespoň pokud jde o větší akce. Po letech jsme znovu zažili neopakovatelnou atmosféru leteckého dne, který letos mimo skvělou přehlídku letecké techniky zahrnoval i vpravdě unikátní vystoupení leteckého akrobata Martina Šonky, z nějž se všem zúčastněným doslova tajil dech. Poděkování za organizaci patří Leteckému klubu gen. Františka Peřiny a hlavnímu organizátorovi Liboru Stehlíkovi. Mezi tradiční akce patří Vítání podzimu, pořádané našim sborem hasičů. Tentokrát byl ve větší míře obohacen o zábavy a kratochvíle pro nejmenší děti. Poděkování patří nejen hasičům a všem, kdo se na organizaci podíleli, ale také obětavým maminkám.

V tento čas se též tradičně schází příznivci vinařského spolku či vína, tentokrát opět na tradičním „Vinařském večeru v Tihelní“.

Podobně naši zahrádkáři v těchto dnech „slaví“ jistě úspěšnou sezónu tradiční výstavou, která bývá jednou z nejkrásnějších přehlídek, které u nás můžeme spatřit.

Do toho nám vrcholí přípravy na novou divadelní sezónu a další akce, které jsou tradičně spojeny se závěrem roku.

Na výše uvedeném výčtu akcí je snad vidět, že veřejný život v naší obci je pestrý, i když stále funguje poněkud utlumen proběhlou pandemií. Na závěr bych proto chtěl v této souvislosti vyjádřit naději, že podobné aktivity se budou do budoucna jen množit a nebudou nám je hatit další protiepidemická opatření. Jen máloco je totiž pro život obce jakožto soudržné komunity tak důležité jako společná setkávání a komunikace.

Přeji Vám všem krásný podzim a poklidný a radostný průběh závěrečné části roku.

Antonín Vejvančický
starosta

P. S. Pro titulní stránku dnešního Polehradu jsme tentokrát zvolili snímek, kterému tematicky odpovídá jeden ze článků tohoto čísla. Malebnou krajinu viděnou ze „Stadionu“ doplňuje legendární artefakt naší obce – kolobka. Právě v „depozitu“ na stadionu v posledních letech prodlévá tento vynález, který nejen mně přivodil mnohé děsivé zážitky při nočních jízdách z různých zábav serpentýnami našeho kraje. V nedávné době byl „restaurován“ u příležitosti svatby a znovu tak dostal krásný kabátek. Poděkování za historické ohlédnutí a krásnou fotografii, ale i za samotnou rekonstrukci patří paní Miroslavě Vašíčkové a jejímu týmu.

Zprávy z radnice

Co je nového?

Jak je popsáno na jiném místě tohoto vydání Polehradu, v průběhu letních měsíců jsme se zabývali zejména stavebními úpravami ve škole a školce souvisejícími mimo jiné s rozšířením kapacity mateřské školy. Celá akce byla organizačně i časově velmi náročná, větší část stavebních prací se však podařilo stihnout do začátku školního roku.

Proběhlo vyhodnocení poptávkového řízení ve věci výstavby sjezdu ze zadní brány sběrného dvora, předpokládaná realizace je do konce tohoto roku.

Dokončen byl první stupeň projektové dokumentace kanalizace a výstavby ČOV, momentálně čekáme na stanovisko

stavebního úřadu (rozhodnutí o umístění stavby). Projekt bude následně překlopen do žádosti o stavební povolení, toto by mělo proběhnout též do konce tohoto roku.

Probíhá finalizace projektu komunikace a inženýrských sítí v plánované výstavbě ve Vorličkách.

Vlastními silami dokončujeme překládku chodníku směrem k areálu bývalého družstva.

Podobně svépomocí provádíme opravu dlouhá léta zanedbaného pomníčku padlého vojína Viktora Nikitěnka. Akce částečně souvisí s obnovou staré cesty ve Vorličkách, o níž je též řeč na jiném místě Polehradu.

Antonín Vejvančický
starosta

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

se uskuteční

v pátek **8. října 2021** od 14:00 hodin do 22:00 hodin

a

v sobotu **9. října** od 8:00 hodin do 14:00 hodin

Místem konání voleb je místnost v přísálí Úřadu městyse Boleradice.

Voliči bude umožněno hlasovat poté, kdy prokáže svou totožnost a státní občanství (ČR nebo jiného členského státu) platným občanským průkazem nebo cestovním pasem.

Každému voliči budou dodány nejpozději 3 dny přede dnem voleb hlasovací lístky na adresu jeho trvalého pobytu. Ve dnech voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti.

Volič může ze závažných, zejména zdravotních důvodů požádat městský úřad a ve dnech voleb svoji okrskovou volební komisi o umožnění hlasování do přenosné volební schránky.

Úpravy v Základní a mateřské škole Boleradice

V letošním roce bylo s ohledem na rostoucí počet dětí v obci nutné přistoupit k úpravě provozu místní mateřské školy tak, aby bylo možno všem místním dětem poskytnout kvalitní podmínky předškolní péče. Nejednalo se však o pouhý administrativní úkon, jak by se snad zpočátku zdálo. Požadavky a stanovené normy pro podobný typ zařízení jsou velmi přísné a bez jejich splnění toto zařízení provozovat nelze. Na provedení potřebných úprav jsme navíc měli velmi málo času, tzn. asi šest týdnů od konce provozu v minulém školním roce do začátku toho letošního. Stísněné podmínky ve stávající přístavbě mateřské školy bylo nutné rozšířit o nový prostor. Pro tento účel jsme zvolili stávající družinu v prvním poschodí, která již provizorně pro rozvolnění předškolního provozu občas sloužila. Bylo nutné provést celou řadu úprav. V první řadě došlo ke zbudování samostatného sociálního zázemí pro budoucí třídu, tedy vestavbě nové místnosti s odpovídajícím vybavením (WC, sanita) přiléhající přímo ke třídě budoucí školky. Dále bylo nutné napravit nepostačující podmínky denního osvětlení ve třídě. Jako řešení jsme zvolili na základě doporučení odborného posudku instalaci světlovodů, a to z důvodů budoucí údržby, tepelné propustnosti a v neposlední řadě též složitosti a nákladů na instalaci do střešní konstrukce. Tepelné podmínky též nebyly vyhovující, v podstatě podkrovní místnost se často přehřívá, což není úplně ideální pro dlouhodobý pobyt malých dětí. Proto došlo k instalaci klimatizační jednotky, pro případ extrémních teplot.

U prázdninových akcí jsme nezůstali jen u rozšíření samotného provozu mateřské školy. V době uzávěr a lockdownů daných protiepidemickými opatřeními se ukázal jako velice problematický samotný přístup do zařízení MŠ. Nejenže z pohledu dnešních hygienických standardů je problematický zvýšený pohyb osob v bezprostřední blízkosti kuchyně a jídelny, svou roli hrály i jiné faktory. Po část loňského roku i roce letošním se do školky rodiče i děti kvůli

koronavirové epidemii dostávali improvizovaným přístupem přes školní dvůr, přes trávník, vedlejším vchodem a prakticky bez přístupu do šatny. Tuto situaci jsme se pokusili vyřešit zbudováním samostatného chodníku kolem terasy za přístavbou školky a navazujícím vchodem do šatny. Rodiče tak budou mít možnost nejen přivést dítě rovnou do šatny MŠ, ale zároveň případně nechat kočárky chráněné ve vlastním areálu školy, nikoliv - jako doposud - před školou, v podstatě „na ulici“. Nový přístup byl také vybaven moderním zabezpečovacím systémem, takže do budoucna každý oprávněný obdrží vlastní čip s přístupovým kódem do zařízení.

Mezi další úpravy, které je nutno zmínit, patří generální oprava schodiště, vstupní chodby a šaten pro základní školu, kdy došlo k výměně prastaré dlažby, opravě omítek a zejména odvětrání zdiva. Byly instalovány odvětrávací lišty a předstěny umožňující lepší cirkulaci vzduchu a celkově zdravější ovzduší ve škole. Celá škola se prosvětliła a rozjasnila také novou výmalbou.

Stávající družina bude prozatím situována do hracích koutů ve dvou velkých učebnách školy.

Koordinace celé akce probíhala takříkajíc za běhu, s neustálými změnami a diskuzemi s odborníky tak, aby byl finální výsledek co nejlepší pro praktické fungování školky, a hlavně pro děti. Na celé akci se společnými silami podíleli organizačně i finančně jak městys Boleradice, tak samotná škola. Bohužel jsme letos neuspěli v žádosti o dotaci na rekonstrukci kotelny a otopné soustavy ve škole, ovšem i případná budoucí realizace této akce by měla znamenat jen minimální zásah do letos provedených úprav.

Závěrem bych chtěl vyjádřit naději, že se podstatná a pro letošek plánovaná část přestavby povedla a bude sloužit ke spokojenosti dětí, rodičů i personálu. Ovšem to ukáže až čas a právě praktický provoz. Chyby a problémy se určitě najdou, ovšem

bez těch se neobejde téměř nic. Sami pak budete mít možnost změny posoudit při prohlídce školy, kterou pro rodiče a další zájemce chystáme.

V neposlední řadě pak patří poděkování všem řemeslníkům, kteří se na opravě podíleli, často ve stísněných a časově náročných podmínkách, a zejména paní ředitelce naší

školy, Mgr. Miroslavě Fišerové, bez jejíž houževnatosti, cílevědomosti a pracovitosti by si realizaci podobně organizačně a časově náročného úkolu šlo jen těžko představit.

Antonín Vejvančický
starosta

Projekt terénních úprav

Jednou z nejvíce problematických položek v nákladech velkých staveb v současné době se stává ukládka stavebních odpadů jakéhokoliv druhu. Cena ukládky zeminy, suti a podobných odpadů raketově roste a představuje zásadní položku v rozpočtech velkých akcí, tedy i staveb liniového typu.

Projekt kanalizace a výstavby ČOV v Bolehradcích samozřejmě patří mezi akce, které jsou v tomto ohledu nejnáročnější. Zdaleka ne všechny materiál vytěžený při výkopech lze vrátit zpět do země, pod chodníky a komunikace. Dle hrubého odhadu projekce budeme pracovat s následujícími parametry:

Délka potrubí včetně odbočení k nemovitostem: 6932m. Rozměry výkopu: šířka 1,3m, průměrná výška 3,5m. Objem výkopu: 31 500m³. Přepočet na tuny: 50 000 tun.

Předpokládáme tedy, že bychom čistě teoreticky potřebovali skládkovat 50 000 tun

zeminy. Ceník blízké pískovny v Žabčicích, která umožňuje velkoobjemovou ukládku zeminy, stanovuje pro podobný typ odpadu cenu 230,- Kč vč. DPH/t. Při tomto objemu by to představovalo náklad 11.500.000,- Kč pouze za ukládku, nikoliv za dopravu do Žabčic, kde bychom se v každém případě s náklady řádově posunuli výše.

V tomto směru se tedy nabízí další možnost. Ukládat vytěžený materiál v bezprostřední blízkosti v katastru obce, ideálně na místě dobře přístupném pro nákladní vozy. K ukládce alespoň části zeminy se nám nabízí pozemek p. č. 1579/3 „ostatní plocha“, tedy prostor budoucí polohy čistírny odpadních vod. Celý pozemek má rozlohu zhruba 7.800 m² a pro terénní úpravy může být vhodný i z důvodu častého přemokření a podmáčení části pozemku. V této věci jsme podnikli potřebné předběžné konzultace s dotčenými orgány a po zjištění, že ukládka zeminy na pozemku možná je, jsme projekční práce svěřili kanceláři ViaDesign z Břeclavi, která se podobnými projekty zabývá. Projekt by měl být dokončen v průběhu zimy 2021-2022.

Antonín Vejvančický
starosta

Ze života obce

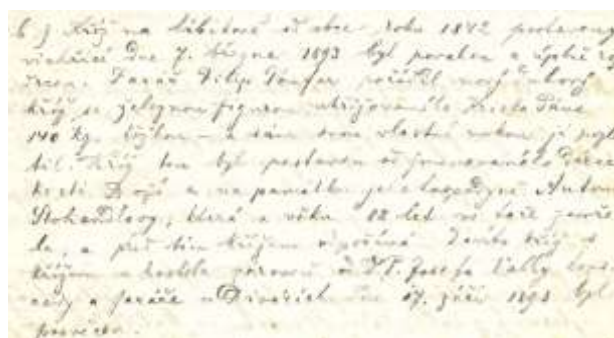
Toufarův kříž

Je tomu již delší dobu, co došlo k výměně prastarého kříže na našem hřbitově. Je až s podivem, jak dlouho a v jak dobré kondici přečkala tato památka více než století tvrdých přírodních podmínek, veder, větrů, dešťů, bouří a mrazů. Výměna kříže ovšem neznamenal, že by snad došlo k rozřezání této vzácné památky na polínka a její konzumaci některými kamny v obci. Naopak, starý kříž byl řádně ošetřen, odborně impregnován a uložen v suchu. Dlouho jsme pátrali, jaké by mohlo být jeho další využití, až shoda a volba nakonec padla na východní čelní zeď kostela, místo dostatečně prostorné a důstojné na to, aby kříži poskytlo útočiště pro další – doufejme – dlouhá léta.

Jelikož původní socha ukřižovaného Krista byla navracena na hřbitovní kříž nový, byl zpracováním nové figury Krista pověřen pan Radomír Surma, přední olomoucký restaurátor a odborník na slovo vzatý. K instalaci kříže došlo v těchto dnech, za pomoci členů naší JSDH a dalších pomocníků, kterým tímto patří velké poděkování. Jednalo se totiž o akci poměrně náročnou a snad i nebezpečnou.

Pokud jde o samotnou historii tohoto kříže, i zde se nám podařilo blíže popátrat o původu jeho vzniku. Můžeme se o něm více dočíst v „kronice“ s názvem: „*Protocolum domesticum parochiae Polehradensis*“, tedy „Zprávách z farnosti Polehradské“, a to konkrétně v zápiscích z r. 1893. Související záznam laskavému čtenáři předkládáme doslovně:

„... Kříž na hřbitově od obce roku 1842 postavený vichřicí dne 7. března 1893 byl povalen a úplně rozdrčen. Farář Filip Toufar pořídil nový dubový kříž se železnou figurou ukřižovaného Krista Pána 140 kg. Kříž byl postaven od jmenovaného dárce ke cti Boží a na památku jeho hospodyně Antonie Stohanzlovy, která ve věku 82 let na faře zemřela, a před tím křížem odpočívá. Tento kříž s křížem u kostela zároveň od V. P. Josefa Vally kons. Rady a faráře v Divácích dne 17. září 1893 byl posvěcen.“

Na závěr je třeba podotknout, že zmiňovaný kříž u kostela, který byl osudného 7. března 1893 rovněž povalen a rozbit, byl opraven a obnoven paní Karolinou Hajátkovou, hostinskou z Polehradic a naší významnou občankou, o které je shodou okolností řeč na jiném místě tohoto vydání Polehradu.

Antonín Vejvančický
starosta

Jak hospodařili naši předkové?

Na internetu lze dohledat tzv. sčítací operáty ze sčítání lidu i více jak sto let staré. Jsou to vlastně vyplněné dotazníky, tak jak je známe z dnešního sčítání. Dovíme se z nich mnohdy zajímavé údaje o našich předcích a můžeme si tak udělat představu jak žili.

Jak na to? Je to jednoduché. Nejprve si otevřete stránku Sčítací operáty www.mza.cz/scitacioperaty a do odkazu vyhledávání napíšete název obce, která vás zajímá. V našem případě to budou, jak jinak, Boleradice. Zadání potvrdíte a pak už jen zbývá vybrat si rok sčítání lidu, které vás zajímá. Jednotlivé stránky archů jsou naskenovány jako obrázek a nedá se v nich bohužel vyhledávat. Musíte si tedy metodou pokus-omyl vyhledat stránku, na které je číslo popisné domu nebo jméno, který vás zajímá. Je to sice trošku pracné, ale když se netrefíte, za odměnu nahlédnete do „kuchyně“ třeba vašim sousedům.

A co jsme se dověděli o Antonínovi Krmíčkovi a jeho rodině ze sčítání lidu v roce 1910?

Bydlel se svojí rodinou v Pekelné na č. p. 186. Manželka se jmenovala Otilie a vychovávali spolu pět dětí. Oba žili v Boleradicích od svého narození. Antonín i se svou ženou se živil jako zemědělský nádeník a vlastnili i kus lesa. Nejstarší syn Rochus s nimi už nežil, přispíval však k živobytí jako obuvnický pomocník. S pracemi na malém hospodářství jim pomáhala nejstarší dcera Filipína – v době sčítání jí bylo čtrnáct let. Ostatní děti chodily ještě do školy, ale určitě drobnými pracemi také pomáhali rodičům.

A jakou představu si uděláme o jejich hospodářství? Nebylo příliš veliké, ale na uživení rodiny postačilo. Na poslední straně sčítacího archu se dovíme, že měli ve chlívků dvě prasata, jednu kozu a po dvoře běhaly čtyři slepice.

Jiří Janda

(Nejen) o nářadí

V každém stavení se najde mnohé nářadí, které ale někdy neblaze poslouží i jinak, než je jeho primární úloha. Dokladem toho je třeba článek otištěný 1. června 1883 v *Brünner Zeitung* na straně 3. Jména v tragickém příběhu jsou plně zveřejněna, ale ponechme aktérům trošku diskrétnosti, a alespoň znesnadněme zjištění jejich úplné identity. Prozradíme jen, že jde o polehradického usedlíka Antona a jeho ženu Rosinu. A že na začátku příběhu byl *heftige Wortwechsel*, pak došlo na *Schaufelschlag*, a i přes *ärztliche Hilfe Aufkommen gezweifelt*. Titulek článku je "*Mustergatte*", ale my si jej přejmenujme na

Eiserne Schaufel

(Ein Mustergatte.) Der Bolehradiger Anfasse Anton Sbittl ergriff diese Tage mit seiner Gattin Rosine in einen heftigen Wortwechsel, ergriff sodann eine eiserne Schaufel und schlug mit derselben auf seine Gattin derart ein, daß sie blutüberströmt zu Boden stürzte und bewegungslos liegen blieb. Der saubere Ehegatte wurde durch die von diesem Vorfalle verständigte Gendarmerie verhaftet und dem Gerichte überliefert. Der lebensgefährlich verletzten Rosine Sbittel wurde ärztliche Hilfe zu Theil, doch wird an ihrem Aufkommen gezweifelt.

Žádné noviny, ani dnes, ani v minulosti, nepsaly o věcech běžných, nijak nevybočujících ze všedních dnů. Koho by zajímalo, že všechny vlaky dojely všude včas, a nikomu se nic nestalo? Nejspíše nikoho. Podívejme se raději, co stalo 24. září

1906 na železniční zastávce v Brumovicích, a co o tom 9. března 1907 na straně 3 psalo ranní vydání Lidových novin v článku "Podivná pomsta". Tehdy autor patrně usoudil, že když nikomu nebylo ublíženo na těle, tak neublíží ani aktérům, zveřejní-li jejich jména. Ponechme tedy i my tato jména v plném znění, jen si představme, že by se článek mohl jmenovat

Létající rýč

Dne 24. září minulého roku vydal se Čeněk Otýpka, dělník v Polehradcích, s jinými ještě osobami na cestu do Rakous na práci. Na cestě k železniční zastávce v Brumovicích se opozdil a přišel na zastávku s Františkou Soukopovou, když již vlak odtud k Čejči pomalu odjížděl. Otýpka chtěl ještě do vlaku vstoupiti, byl však odkázán, a tu ze zlosti rozběhl se za odjíždějícím vlakem a hodil svůj rýč do zadní stěny posledního vozu takovou silou, že rýč tam v rožním sloupci zůstal trčeti, a teprve na stanici v Čejči byl odstraněn. V tomto posledním voze nebyly žádné osoby. S Otýpkou zavedeno bylo soudní vyšetřování pro zločin veřejného násilí ve smyslu čl. 85 lit. c) tr. zák., a byl konečně odsouzen na 2 měsíce do těžkého žaláře, zostřeného postem týdně.

Dalším užitečným náradím je sekera. Moravská orlice 31. srpna 1871 na straně 3 dává k věření, že je ale i velmi nebezpečným náradím. Autor článku si je toho jistě taky vědom, a patrně proto jména aktérů zveřejňuje je tak napůl. My sice víme, kdo je kdo, včetně toho, kdo jsou jejich hádavé ženy, ale neprozradíme. Nemusíme se sice nikoho bát, jen zůstaneme diskrétní. Věrní ale tradici, změníme si titulky soudničky "Ze Soudní síně" na

Sekyra čili obušek

Jan H. z Polehradic žil se svým švakrem Bernardem P. již delší čas v rozepři, která povstala z ustavičného štvání žen, a zvláště se ukazovala při rozličných rvačkách a různých

nicích mezi těmito příbuznými. U c. k. okresního soudu v Kloboucích měla dne 23. máje t. r. též žaloba se vyřídit, kterou Jan H. na švakra podal v příčině obdržení velkých a vydatných ran. Avšak nemohla dokázati, ničehož u soudu nevyřídil.

Předsevzal si tedy, že si pomůže sám. Když se od soudu vraceli, počkal Jan H. v lese u Polehradic na svého odpůrce, pak se naň pustil, a v nešťastném přenáhlení jej sekrou čili obuškem tak do hlavy sekl, že mu tlustý černý klobouk a hlavu prosekl, a že se Bernard P. ihned na zem svalil. Krví zbrocený se za hodnou chvíli poraněný spamatoval, a až k prvnímu plotu své obce dovrávorál, kdežto slabostí zmožen ležeti zůstal. Brzy ho jeden chlapec pozoroval, stalo se to v čase poledním, naložili jej na trakař a domů odvezli. Přivolaní lékaři prohlásili ránu za smrtelnou a pochybovali, že poraněný na životě udržen bude. Avšak přišlo to lépe. Bernard P. měl hlavu tvrdší, nežli lékaři mysleli, ležel sice přes 30 dní, avšak nyní jest, až na malé snad následky úplně zdrav.

Vstoupil do soudní síně, tváře červené a dobře vykrmené. Naproti tomu obžalovaný Jan H. vypadal dosti špatně. Tváře bledé vpadlé, postava dlouhá, hubená. Obhájcem jeho byl pan Dr. Bedřich Hoppe. Byv tázán na celou událost, vyznal se upřímně a kající, a jen to upíral, že by byl Bernarda P. ze zadu sekl, anť se na něj jen hnál, aby jeho útoku nadešel, a při tom ve svém rozpálení jej z předu do hlavy poranil. Předvolaní lékaři nemohli udati, zdaliž rána z předu neb ze zadu zasazena byla, poněvadž se nachází sice na přední části hlavy, avšak přece od mnohem většího Jana H., od zadu a sice od levé strany učiněna býti mohla.

Po delší přednášce pana státního zástupce, který navrhoval jeden rok těžkého, pústem a tvrdým ložem zostřeného žaláře, zastával p. Dr. Hoppe obžalovaného s velkou pilností,

poukazuje zvláště na mnohé polehčující okolnosti a na ubohou rodinu čtyř dětí.

Soud uznal ohledem na vytknuté obhájcem okolnosti na trest jednoduchého žaláře po osm měsíců.

Na mnohé nářadí, náčiní a různá udělátka se dnes nedostalo, takže ajnštrych, angličok, brechštanga, cajnhamr, cubr, duna, fart,

fejsel, flašincuk, handpajsl, hejzelňa, hlavatka, grip, klapetek,... vyjdou naprázdno. Pozorný čtenář ale jistě zaznamenal, že něco bylo pominuto nezaslouženě. Zvláště, když to sehrálo pozitivní roli. Jsou to tački.

Petr Mrkva

Putování po muzeích našeho regionu

Všichni máme rádi svůj kraj, vesnici či město, ve kterém žijeme, ale mnohdy nevíme zajímavosti o jeho historii, o tom co dělali naši stařečci nebo naše babičky či prababičky. V knihovnách najdeme publikace věnované osobnostem či významným událostem. V televizi se díváme na Toulavou kameru nebo různé cestopisy. Často si uděláme výlet do Lednice, Valtic nebo Mikulova, abychom obdivovali tamní památky, nebo se vypravíme ke zříceninám hradů na Pálavě. Jsou však také kolem nás „malé“ pamětihodnosti či sbírky starých předmětů nebo krásných osobních věcí, které stojí za to obdivovat. A věnují se jim lidé, kteří svoji práci dělají s láskou a nejčastěji ve svém volném čase.

Upřímně, kdy naposledy jste se byli podívat v muzeích v Kloboukách, Krumvíři, Kobyli, Hustopečích? Víte, jaké mají muzeum v Žarošicích, Moutnicích nebo Čejkovicích? Věřím, že jste alespoň v některém byli, ale přiznejme si, není to už dávno? Není čas? Zkuste se nakrátko zastavit a ohlédnout za krásou starých krojů vystavených v muzeu v Kloboukách nebo Kobyli, pokochat se kraslicemi v jedinečném muzeu v Borkovanech, nahlédněte do kovárny v Těšanech, ...

Pokusím se pro vás na stránkách Polehradu připravit postupně několik pozvánek k jejich návštěvě. Dnešním rozhovorem zahajují seriál věnovaný muzeím v našem nejbližším

okolí a současně bych vás chtěl do nich pozvat. První pozvání je do Městského muzea v Kloboukách - nám nejbližšího a nedávno rekonstruovaného. Na otázky odpovídá muzejní dobrovolnice Dana Bobková.

Městské muzeum Klobouky u Brna

Vaše muzeum je nejstarším městským muzeem v okolí, můžete nám říci něco o jeho historii?

Počátek muzea v Kloboukách spojujeme s konáním Jihomoravské hospodářské, průmyslové, živnostenské a národopisné výstavy v roce 1903. Byl to impuls, který tehdejší kloboucké občany pod vedením adjunkta okresního soudu Antonína Kodýtky přivedl k myšlence založení prvního Muzejního spolku na území tehdejšího Břeclavska. V průběhu let muzeum spravoval jak tehdejší spolek, tak město Klobouky

i Okresní muzeum Mikulov. Nyní je opět pod městem a správou sbírek je pověřena Mgr. Terézia Ondrová.

Jaká je jeho současná podoba?

Před dvěma lety začala velká proměna muzea – přestavba a rekonstrukce výstavních prostor. Předcházela tomu velký projekt nazvaný Česká cesta, který připravilo Město Klobouky spolu s Městem Holíč v rámci přeshraniční spolupráce a na který získala obě města evropskou dotaci. Ovšem pro Klobouky to znamenalo přidat ještě hodně velkou částku ze svého rozpočtu. Protože šlo o kompletní rekonstrukci muzea, bylo nutno vyklidit nejen expozici, ale všechny depozitáře, exponáty šetrně zabalit, uložit do krabic a umístit na dočasné úložiště. Tuto práci provedla parta dobrovolníků ve spolupráci s pracovní četou městského úřadu pod odborným vedením správkyně muzea. I když se zpočátku zdálo, že šibeniční termín – červenec 2019, se nemůže zvládnout, podařilo se a vyklizené prostory muzea byly včas předány stavebním firmám k rekonstrukci. Zatímco se v muzeu pracovalo, odborníci celý rok připravovali pod vedením vedoucí muzea Terézie Ondrové novou expozici. Ta se začala realizovat v červenci 2020. A opět se zdálo, že se práce nemohou stihnout dokončit do 25. srpna 2020, kdy bylo naplánované slavnostní otevření nově

zrekonstruovaného muzea. S největším úsilím se i toto stihlo.

Co je možné v klobouckém muzeu vidět?

V prvním velkém sále se návštěvník dozví něco o středověké České cestě, o významné návštěvě sv. Alžběty v Kloboukách, na mobilních panelech je prezentována historie Klobouk od prvního majitele panství Lva z Klobouk, až po nejmladší historii obou světových válek.

Další místnost je věnována významným osobnostem z Klobouk a okolí – malíř Pečinka, Jan Herben, bratři Mrštíci, T.G. Masaryk a osobnostem, kteří stáli u zrodu muzea – A. Kodytek, V. Brettschneider, K. J. Bukovanský. Najdeme zde také časovou osu všech majitelů klobouckého panství.

Přesuneme se do patra muzea – bývalé sýpky, kde můžeme načerpat zajímavé informace o nestarších dějinách Klobouk a okolí v expozici archeologie.

Srdcem muzea je etnografická expozice, která umožní návštěvníkovi nahlédnout do života hospodáře v minulém a předminulém století. Najdeme zde předměty, které se používaly v hospodářství i v kuchyni, nahlédneme do světnice s koutem rodičky a kolébkou, v níž se kolébal Jan Herben. Společenské části světnice s velkým stolem, u něhož se scházela celá rodina, dominuje rohová skříňka, do níž se ukládaly nejcennější věci. Podrobnější informace je možné nalézt na dotykových obrazovkách, které jsou v každé místnosti.

Ovšem nejvzácnější expozice klobouckého muzea je umístěna v poslední místnosti. Jsou zde vystaveny nejcennější exponáty – podmalby na skle, unikátní, slámou intarzovaný nábytek i vzácné kusy habánské a posthabánské keramiky. Mnohé z těchto exponátů byly a jsou vystavovány na celostátních i mezinárodních výstavách.

Co na „nové“ muzeum říkají návštěvníci?

O tom, že se nová expozice muzea opravdu líbí, svědčí nadšené zápisy v návštěvní knize i poměrně velká návštěvnost. Věříme, že věhlas muzea se bude stále více šířit a přiláká zájemce nejen ze vzdálených koutů naší republiky, ale hlavně z Klobouk a okolí. Návštěvníci mohou obdivovat novou, rozšířenou expozici v sezóně od května do října každý víkend od 9 do 17 hodin i ve všední dny, kdy je možné si objednat prohlídku telefonicky.

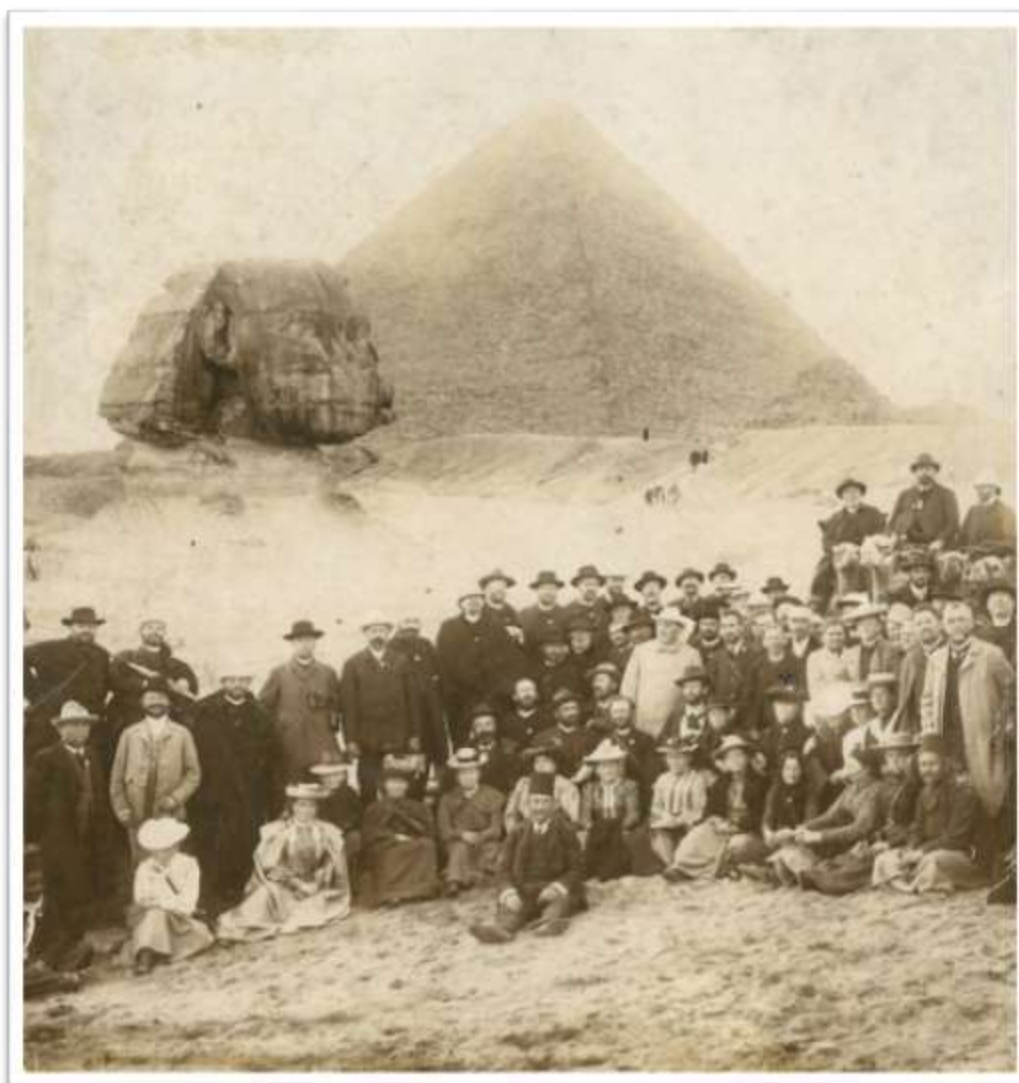
Děkuji za rozhovor a přeji Vám, aby do muzea našlo cestu co nejvíce návštěvníků.

Webové stránky: muzeum.kloboukyubrna.cz

Rozhovor s Danou Bobkovou
připravil Jiří Janda

Fotografie Dana Bobková

Karolina Hajátková

Paní Karolina Hajátková z Polehradic - noblesní dáma sedící jako druhá zleva se světlým přehozem či pláštěm v písku pod pyramidami v Gíze, někdy kolem roku 1905.

V našem (s trochou neskromnosti snad již můžeme říci tradičním) seriálu, ve kterém znovu odhalujeme staré pozapomenuté příběhy a osudy polehradských, jsme se tentokrát zaměřili na životní pouť jedné z významných osobností našich dějin, ženy, která jistě nebyla typickou představitelkou ženy – venkovanky 19. a počátku 20. století. Rádi bychom milému čtenáři na tomto místě připomenuli osud a činy paní Karoliny (též jmenované jako Karly) Hajátkové, hostinské a poštmistrové z Polehradic, majitelky realit a osobnosti v Polehradcích veřejně činné v mnoha směrech. V časech jejího života by se dalo dokonce směle tvrdit, že paní Hajátková byla cestovatelkou. Něco z povědomí o tom, kdo tato osoba byla, stále přetrvává ve vzpomínkách předávaných z generace na generaci mezi mnohými jejími „praprotomky“, kteří doposud v Boleradicích či i jinde prodlévají. Mnohé střípky z jejích četných aktivit pak jsou zachyceny v tisku nebo jiných starších archiváliích. Právě z těchto zdrojů pokusili jsme se sestavit alespoň trochu plastický obraz této osobnosti.

Paní Karolina Hajátková nebyla původem z Polehradic. Narodila se dne 23. října 1844 v Trhových Svinech (dnešní Jihočeský kraj) na č. p. 58 manželům Petru a Alžbětě Kurkovým. Není nám známo nic o tom, co nebo kdo ji přivedl do Polehradic, je ale dost dobře možné, že to byla láska a posléze manželský svazek s panem Matějem Šírem, rodákem z Velkých Pavlovic (nar. jako Mathias Schier dne 19. 9. 1844 jako manželské dítě Franze a Antonie Schierových, oba z V. Pavlovic). Z manželství vzešel syn Bedřich (nar. 31. srpna 1868 – zemřel 13. listopadu 1945), pozdější vážený občan a též dlouholetý starosta městyse Boleradice. 14. listopadu 1877 Matěj Šír umírá, a jeho vdova se v Polehradcích 18. února 1879 vdává podruhé, tentokrát za Josefa Hajátka, narozeného 8. února 1850 v Budči na č. p. 12. Roku 1885 se Karolina Hajátková stává vdovou podruhé.

Opusťme pro tuto chvíli data biografická (posléze se nim opět vrátíme) a přesuňme se k rozmanitým aktivitám, které paní Hajátková v Polehradcích či jinde vedla.

Z archivních materiálů je patrné, že paní Hajátková byla v první řadě provozovatelkou hostinské živnosti. Její provozovna se nacházela vedle pozdější budovy Orlovny (dnešního divadla) a nebyla jen tak obyčejnou nálevnou, nýbrž hostila rozličné kulturní a společenské akce, ale i události vzdělávacího, politického a národně buditelského charakteru. Pro lepší představu o polehradských zábavách a kulturně společenských aktivitách na konci 19. století se zde pokusíme představit několik střípků z pestré nabídky, kterou hostinec paní Hajátkové svým návštěvníkům poskytoval a o kterém informoval své čtenářstvo dobový tisk.

Již v roce 1894, u příležitosti 10. výročí vzniku Farní Cyrillské Jednoty v Polehradcích, je zmiňována účast paní Hajátkové jakožto dodavatelky zákusků a nápojů na slavnosti v „panském lese“ (s velkou pravděpodobností tehdejší oblíbené místo zábav polehradských v lese ve Žlebích). Zábava pak pokračovala v hostinci dlouho po půlnoci, dle tehdejší zprávy Lidových novin.

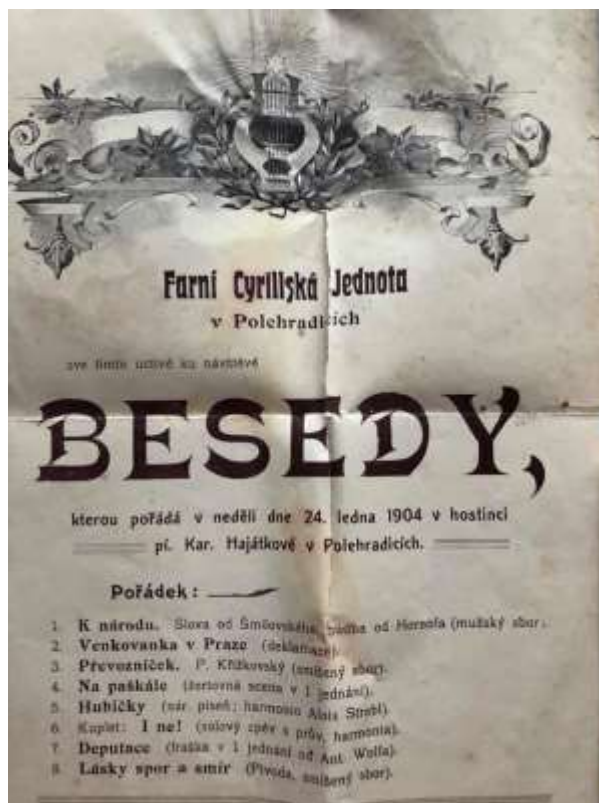
Noviny s názvem „*Slovanské listy*“, které v Hustopečích vydával Filip Kuber, nadšený propagátor české věci a též švagr malíře Alfonse Muchy, nás pak v únoru roku 1898 informují o veřejné schůzi lidu v Polehradcích v hostinci paní Hajátkové, již se mezi jinými zúčastnili též bratři Mrštíkovi z nedalekých Divák. Jednalo se o národně buditelskou událost propagující mezi jinými myšlenku svépomocných potravních spolků. Jestliže dodnes vzpomínáme na to, jak nás babičky posílaly „do spolko“, pak právě zde má ono označení svůj původ.

V lednu 1899 pak prostory paní Hajátkové hostily přednášku o včelařství pořádanou

Hospodářskou jednotou v Kloboucích u Brna.

Téhož roku, o Martinských hodech, pak došlo v hostinci paní Hajátkové ke sbírce pořádané ve prospěch rodin zastřelených Čechů ve Vsetíně a Holešově. Jednalo se o nešťastné události, kdy při potlačování protiněmeckých a protižidovských výtržností ve zmíněných městech bylo C.K. četnictvem a armádou zabito několik protestujících křesťanských Čechů.

Na přelomu 19. a 20. století hostil též hostinec paní Hajátkové četné taneční besedy a společenské plesy, často v režii Farní Cyrillské Jednoty. Na těchto dle zmínek v dobovém tisku zněly národně laděné sborové písně a tančilo se. Namátkou ctěnému čtenáři přinášíme několik vkusných dobových pozvánek na podobné akce:

Ze zmínek v tisku k dokreslení bohatých kulturně – společenských aktivit paní Hajátkové dále můžeme poukázat na hojně navštívenou schůzi Odboru Národní jednoty, která se v hostinci v Polehradčích konala roku 1910 k tématu škoství, významu a výstavbě škol a zejména k menšinovému školství. Na události se vybral obnos 7 korun 85 hal. na českou školu v Hustopečích.

Dalším důležitým – a na svou dobu poměrně prestižním – postem, který paní Hajátková zastávala, byla funkce poštmistrové. Vždyť jen kauce nutná ku složení ke konkurzu pro místo poštovního expedienta v Polehradčích činila 200 zlatých! Paní Hajátková obdržela

poštovní úřad v Polehradcích roku 1900, a v této souvislosti je též třeba poznamenat, že jedna ze zapomenutých uliček v blízkosti usedlosti syna paní Hajátkové, p. Bedřicha Šíra, a dnešní „Kovářky“ kdysi nesla název „Poštovní“.

Jako poštmistrová z Polehradic je též paní Hajátková zmíněna ve sborníku *„Na památku první české pouti do Lurd roku 1903“*. A tato zmínka nás přivádí k další oblíbené aktivitě této dámy, kterou bylo cestování. Tuto vášeň po ní podědil i její syn Bedřich Šír, který si dokonce vedl „Cestovní deník“. O tom ale až v některém z dalších číslech. Bohužel neexistuje jiných dokladů o jejím putování do Egypta (a Svaté země?), než fotografie z rodinných archivů příbuzenstva. Rub fotografie nese záznam: „1905. Pyramida Cheopsova 157 m. vysoká a Sfinx na ploše 54.000 m² stavělo ji 100.000 otroků po 20 let před 5.000 lety.“ Dále pak pozdější nápis: „Babička Hajátková-Šírová“.

Život paní hostinské Hajátkové skončil bohužel tragicky. Krátkou zprávu o nešťastné nehodě, která bohužel vedla k jejímu skonu, přinesla dne 4. 12. 1911 Moravská orlice:

MK. Úraz. Ve čtvrtek stalo se na silnici od Štarviček do Hustopeče vážné neštěstí. Majitelka realit z Polehradic p. Hajátková jela na nádraží. Naproti cihelně jejího syna p. Šíra setkal se kočár její s parními pluhy, jedoucimi po okresní silnici. Hřmotem jedoucích lokomobil splasil se kůň u povozu p. Hajátkové a strhl sebou kočár s vysokého náspu. P. Hajátkové zlomena v kyčli noha a též koči pohmožděn.

Hostinská paní Hajátková zemřela dle úmrtní knihy polehradské nedlouho poté na „zlomeninu kosti a ochrnutí mozku“ a pochována byla v Polehradcích.

Snad tedy i tato naše krátká připomínka napomůže k našemu lepšímu pochopení života na vesnici před více než sto lety, kdy i žena se mohla stát silnou, sebevědomou a soběstačnou osobností a hybatelkou společenského života u nás.

Sestavil Antonín Vejvančický
s laskavou pomocí paní Evy Káňové
a pana Petra Mrkvý

Kolobka

Před pár dnů znovu pár lidí vytáhlo na světlo „boleradskou kolobku“. Raritu, se kterou se nemůže každá obec jen tak pochlubit.

Kolobku postavila v roce 1981 – 82 parta chlapů, teda v té době spíš chlapců, Roman Reiter, Mirek a Libor Novotní, Honza a Luboš Čapkovi. Dumali nad nějakým spolehlivým „přibližovadlem“, které by je vozilo na všechny zábavy a výlety po okolí. Kolo se jim zdálo málo stabilní a vzhledem k nutnosti ochutnávat všechno to dobré pití, motorové vozidlo nepřicházelo v úvahu. U Čapků se našel starý vozík za auto a bylo rozhodnuto. Odtáhli ho na bývalý Svazarm a pustili se do práce.

Postavili pětímístnou koloběžku pro neomezený počet lidí. Vybavili ji malou plošinou, na které nechyběla bedna s polstrováním k odpočinku. Bedna sloužila na jednu autobaterii, která poháněla klakson, světla, blinkry a na jeden kastl pív, který poháněl nohy manuálních zdrojů. Kastl byl po jednu dobu nahrazen konvou od mléka, upravenou pípou a pumpou pro kvalitnější pohon :-). Bedna se stala obrovským poutačem pro příslušníky Policie Československé a posléze České republiky, kteří trvali u nejedné posádky na otevření, aby se přesvědčili, že tam není ukrytý motor.

A kolobka byla na světě. Zbývalo ji už jenom pojmenovat. Na přední blatník přibyla cedulka „TOČR“. Co to znamená? Taneční orchestr Českého rozhlasu. Logické a jasné - elegantní tanec za zvuku orchestru, stejně jako elegantní pohyby těchto chlapíků na kolobce. Nebo možná i něco jiného? No takhle to bylo vysvětlené.

Šlapalo jim to opravdu dobře. Projely se všechny možné hody, akce po okolí a čundry.

Jejich nejdelší trasa, kam se vypravili, byla na Šaštín. Zúčastnili se i kyjovského závodu historických kol „Pedál šou“. Tady byli ve své třídě vždy první a došlo tady i na setkání budoucí manželky jednoho z účastníků. Zdolali kyjovskou míli – z Milotic od zámku až ke kyjovskému letišti.

V zimě kolobka také nezahálela. Na místním hřišti s ní pánové na sněhu trénovali školu smyku. Naštěstí nedošlo k žádnému zranění, ani zničení, jen stoupla spotřeba manuálního pohonu v podobě svařeného vína.

Kolobka se postupně předávala dalším generacím, aby pokračovaly v údržbě, inovacích a zasloužených dalších výletech. A to všechno za pár litrů dobrého vína.

Každá další skupina kolobkářů přidávala další a další kilometry, až je škoda, že na ní není tachometr. Bylo by to už hodně úctyhodné číslo.

Pokračovali i také v tradičním závodu Pedál šou. A jejich sláva začala se hvězd dotýkat.

Pár kilometry dokonce přispěli i Šitbořáci, kterým se ji povedlo někdy kolem roku 1986 v nestřeženém okamžiku ukrást. Naštěstí byla spatřena, jak s ní míří do Těšan. Kdo měl ruky noky, naskákal na fechtly, pincky atp. a jelo se pro ni. Útěk to byl napínavý, ale jak už chlapci svištěli z kopce, neměli Šitbořáci šanci a kolobka se vrátila domů.

Kolobka měla takový úspěch, že si ji přišli nafotit a „okopírovat“ chlapi z Adamova a vytvořili její kopii „Kvasarka“, se kterou zdolávali kilometry napříč celou republikou.

Nezbývá než kolobce popřát, aby se na světě v budoucnu podívala častěji a snad i znovu najela nějaký ten kilometr.

Miroslava
Vašíčková

Základní a mateřská škola

Mateřská škola

Zprávičky z naší školičky

Prázdniny utekly jako voda a začal nový školní rok. Do školky jsme tentokrát vstoupili úplně novým vchodem v zadní části budovy školy. V horním patře ZŠ má starší oddělení Včeliček nově zrekonstruovanou třídu s novým sociálním zařízením. V letošním školním roce je zcela naplněna kapacita dvou tříd Mateřské školy.

V oddělení Berušek je 20 mladších dětí s paní učitelkou Věrou Málkovou a Eliškou Glozarovou. V oddělení Včeliček je 20 starších dětí a paní učitelky Bc. Petra Appeltauerová a Renata Stehlíková. Čistotu a pořádek ve školce udržuje paní Judita Kocmánková.

Měsíc září je ve znamení adaptace nových dětí. Děti si zvykají na prostředí, nové kamarády i paní učitelky. Adaptace je pozvolná, sem tam slzička, ale nakonec je vždy veselá tvářička a spokojená dušička.

Na začátku září nás navštívilo Divadýlko Květinka s představením O pravidlech ve školce. Hravou formou, pomocí rozverných básniček a písniček si děti pravidla snadno zapamatují a je pro ně radost je dodržovat.

V průběhu měsíce navštívíme také výstavu místních zahrádkářů. Uspořádáme dílničku pro děti a rodiče na terase školky s názvem „Podzimní tvoření“. Na konci září nás ještě čeká hudební představení, tentokrát již s tradiční pohádkou O Perníkové chaloupce.

Od října začnou edukativně stimulační skupinky pro předškolní děti, na které se velmi těší nejen děti, ale i jejich rodiče.

Kolektiv MŠ

Základní škola

1. září jsme se všichni sešli před školou na slavnostním zahájení školního roku, 2021/2022. Všichni žáci byli celí natěšení, co je v novém školním roce čeká. Zase uviděli po prázdninách své kamarády a své učitele. Nejvíce zvědavá očička měli letošní prvňáčci. Přejeme jim, aby se jim ve škole líbilo a nelehký přechod z mateřské školy k „učení“ zvládli. Zatímco školáci odpočívali a užívali si radovánky letních prázdnin, dostala naše škola "nový kabát". Vzhledem k tomu, že jsme potřebovali navýšit kapacitu mateřské školy tak, abychom mohli přijmout více dětí a splnili hygienické podmínky pro

provoz, vyměnili jsme učebnu školní družiny za třídu MŠ a přistavěli k ní WC a umývárnu. Dětem ze základní školy jsme vytvořili na pobyt v družině hrací koutky ve třídách tak, aby mohli po vyučování strávit příjemně volný čas.

Velké poděkování patří představitelům městyse Boleradice, a hlavně panu starostovi Antonínu Vejvančíckému, který se celé prázdniny o přestavbu staral a celou stavbu řídil. Poděkování patří všem řemeslníkům a obzvláště panu Milanovi Čurdovi, který nejenomže precizně položil dlažbu a obkládky, ale koordinoval také všechny práce.

Za nadstandartní pracovní tempo děkuji i provozním zaměstnancům Jaroslavě Strakové, Jitce Nádeníčkové, Juditě Kocmánkové, Kristíně Pavlicové a Petru Chalupnému.

Ted' jsou prázdniny za námi, čas krásných, bezstarostných dní se přiblížil ke svému konci a my opět začínáme nový školní rok a pevně věříme, že nám bude štěstí přát a budeme se učit plynule až do června. S čím větší chutí a radostí začneme, tím lépe se nám bude práce dařit. Zkusme tedy všichni v letošním školním roce začít alespoň s kladným očekáváním. Buďme pozitivní a dobré výsledky se jistě dostaví. Je totiž jen na nás samotných – na všech dohromady, jaké prostředí si ve škole vybudujeme a jak se nám v ní bude líbit.

Pedagogický sbor se v letošním roce nemění. Třídní učitelkou 1. ročníku bude Mgr. Helena Rudolfová, 2. – 5. ročníku Mgr. Miroslava Fišerová a 3. – 4. ročníku Ing. Michaela Vedrová, hlavní předměty ve 3. ročníku bude učit Mgr. Jana Petrášová Nerudová. Naukové

předměty učí Mgr. Hana Vajbarová a tělesnou výchovu Bc. Petr Chalupný. Ve školní družině bude jako vychovatelka působit Mgr. Hana Vajbarová a nově Blanka Riedlová. V základní škole budou dětem s výukou pomáhat tři asistenti pedagoga – Miroslava Vavriková, Petr Chalupný a Jitka Nádeníčková.

V rámci školní družiny nabídneme žákům aktivity ve formě zájmových Polytechnický kroužek, Dramatický, Šikulky, Německý hravě, Hra na flétnu. Mimo školní družiny nabízíme kroužky: Včelařský, Zpívánky, Keramický, Florbal, Jóga pro děti a nepovinný předmět náboženství.

Z nabídky je patrné, že se děti jistě nudit nebudou. Všem žákům přejeme úspěšný nový školní rok plný radosti z nových poznatků a dovedností a jejich rodičům hodně pochopení a trpělivosti se svými školáčky.

Miroslava Fišerová
ředitelka školy

Z činnosti spolků

Malé ohlédnutí za leteckým dnem

Co vlastně psát? Ti, kteří na letošní „Létání pro Vás“ vážili svoji cestu, mohli být svědky události, která se pravděpodobně už nebude opakovat. A tím bylo ohromující vystoupení vicemistra světa v letecké akrobacii a vítěze světové série Red Bull Air Race Martina Šonky.

Ale hezky postupně. Letecký den zahájili modeláři už v době oběda, aby bylo dostatek času pro plánovaná vystoupení „dospělých“ letadel. Prvním bodem hlavního programu byl impozantní přílet vojenského vrtulníku MIL Mi24 z letecké základny v Náměšti nad Oslavou. Nutno dodat, že v tomto případě patří poděkování přímo ministru obrany Lubomíru Metnarovi. Poté, co ustalo velké víření od mohutného rotoru, mohla přistát ultralehká letadla z letiště AirConFly v Miroslavi a také jeden unikátní kousek z roku 1942 – Piper P3 Cup. Netradičním zpestřením byl aerovlek z Břeclavi s následným přistáním jak vlečného letounu, tak i historického větroně LG 125 Šohaj.

A samozřejmě nejlepší na konec. Martin Šonka nad Boleradicemi. Jen těžko se dá popsat, co lze s letadlem nakreslit na obloze. I na vlastní oči tomu člověk skoro nevěřil. A jelikož jsme to s Martinem plánovali tři roky, opakování asi hned tak znovu nebude. Na závěr se Martin poctivě věnoval všem fanouškům a fanynkám. Ještě jednou moc děkujeme za podívanou.

Každý, kdo se podílel na organizaci nějaké kulturní akce, ví, jaké to je. Nervozita do poslední minuty a veliké uklidnění, když vše dobře dopadne. Poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravách. Všem členům LMK gen. Františka Peřiny v Boleradicích, pilotům z letiště v Břeclavi a Miroslavi. Sponzorům, bez kterých bychom tak výjimečnou událost asi jen stěží uskutečnili. V neposlední řadě pracovníkům městyse Boleradice a společnosti ZEČI za pomoc při přípravě plochy letiště.

za LMK Boleradice
Libor Stehlík

Závody kategorie F3K „O pohár starosty městyse Boleradice“

Od leteckého dne v Boleradicích uteklo jen pár dnů a hned nás čekala organizace závodů, která prověří zručnost, taktiku a logické uvažování soutěžících.

Dne 12. září 2021 se uskutečnila úplně první soutěž v F3K započítávaná do tabulek republikové soutěže této disciplíny.

Závody proběhly v klidné a přátelské atmosféře. Poháry pro vítěze nakonec předal starosta Boleradic Antonín Vejvančický.

I přesto, že většina závodníků byla zde poprvé, hned si naše letiště zamilovali. Dopomohlo k tomu nejen kvalitní zázemí letiště, ale samozřejmě malebné okolí naší obce. Téměř všichni soutěžící před svým odjezdem navštívili naši rozhlednu a nešetřili chválou.

Vzhledem k naprosté spokojenosti účastníků závodů není o čem přemýšlet – následující ročník Mistrovství ČR v F3K v roce 2022 by mohl proběhnout u nás na letišti v Boleradicích.

za LMK Boleradice
Libor Stehlík

Vítání podzimu

V sobotu 28. 8. 2021 uspořádal Sbor dobrovolných hasičů ve spolupráci s OS Nedánov tradiční zábavné odpoledne. Pro ty nejmenší bylo připraveno mnoho her, soutěží a dalších atrakcí. Poté co se všechny děti dostatečně vyřádily, dostalo se jim zasloužené sladké odměny. Pro všechny bylo připraveno několik druhů výborných uzenin z udírny. Plnoletí měli možnost ochutnat z nabídky pěti druhů čepovaného piva.

I když nám počasí úplně nepřálo, bylo to příjemně strávené odpoledne. Po setmění zábava plynule pokračovala do pozdních hodin.

Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomohli tuto akci uspořádat. Zvláštní poděkování potom patří všem zúčastněným. Děkujeme, že nás svou návštěvou podporujete!

za SDH Boleradice
Martin Stehlík

BOLERADICKÉ CESTY K LESU - občanská iniciativa pro obnovu starých cest a ochranu životního prostředí

Vážení občané, cesty již od pradávna tvoří pavučinu vazeb mezi lidskými sídlí. Vždy byly důležité pro pohyb lidí, přesun zboží, pro výrobu, pro rozvoj obchodu i kultury. Ke každé chalupě, ke každému poli vždy vedla alespoň pěšina. Vznikaly přirozeně nebo byly stavěny záměrně. Byly opravovány, rozšiřovány, obnovovaly se, opouštěly a zánikaly, podle toho, jak se vyvíjely potřeby lidí.

I u nás v Boleradicích jsou cesty, o které se staráme, opravujeme je nebo obnovujeme. Jednou z nich je "Nikitěnkova cesta". Je to právě obnovená cesta, která vede z Hrobů na okraj lesa zvaný "Špica" k pomníčku padlého ruského vojáka Viktora Nikitěnka, a dále podél lesa až na spojnici s modrou turistickou stezkou.

Cesta byla vytyčena ve spolupráci několika místních občanů a vedení městyse letos v srpnu. Její východní část je již vyčištěná od náletových dřevin a připravena na terénní úpravu. Na severozápad od pomníčku však cesta vede okrajem lesa, je zarostlá a zcela neprůchozí. Aby započatá dobrovolnická činnost měla smysl, bude důležité práce dokončit a cestu zcela zprůchodnit. V letošním roce si dáváme za cíl vysadit

stromořadí, vyrovnat a oset travou východní část cesty a v příštím roce zprůchodnit její severozápadní část a napojení na existující lesní cesty.

CHCETE SE ZAPOJIT? KUPTE SI SVŮJ OBECNÍ STROM

Cesta od hranice plánované obytné lokality "Vorličky" na okraj lesa měří 640 metrů. V místech, kde je cesta širší, plánujeme vysadit stromořadí ovocných dřevin a umístit lavičky pro odpočinek a pokochání se krásným výhledem na Boleradice a Nedánov. Stromy dodají stín a obohatí toto místo jak z pohledu ekologického, tak i estetického.

V letošním roce plánujeme vysadit 28 stromů, které opatříme tří kůlovou ochranou proti povětrnostním vlivům i zvěři. Rozpočet této etapy, včetně travního osiva, činí 40 tisíc korun. Tyto finanční prostředky chceme získat prostřednictvím veřejné sbírky, kterou spouštíme právě nyní.

Stromy budou ovocné, typické pro náš region. Tedy jabloně, hrušně, třešně, oskeruše, moruše nebo švestky. Budou vysazovány ve dvou etapách, protože ne

všechny druhy v požadovaném vysoko-kmenu budou letos dostupné.

Vnímáte-li tuto aktivitu jako přínosnou pro naši obec a její okolí, a chcete-li přispět, budete se moci v průběhu následujících 30 dnů do sbírky zapojit. Finanční prostředky s uvedením jejich konkrétního účelu, na který mají být použity, můžete poskytovat následujícími způsoby:

Převodem na transparentní účet:
300518899/0300

Prostřednictvím HITHIT portálu pro dárce:
Podpořte projekt “Nikitěnkova cesta”

Osobně v Boleradicích:
V obecní knihovně nebo divadelní pokladně

Související informace a odkazy pro přístup k transakcím na transparentním účtu a portál pro dárce naleznete na našich webových stránkách:

www.cestaklesu.cz/verejna-sbirka/

Účely použití darů, jejich výše a počet, který potřebujeme pro zabezpečení projektu:

Strom	700,-	28x
Osivo	250,-	20x
Tři kůlová ochrana	500,-	28x

Připojujeme fotografii Jiřího Vítečka „Jak to vypadalo tenkrát“, na které je vidět území východní části obnovené cesty letos na jaře.

Zahradkáři informují

V neděli 19. září 2021 se uskutečnila tradiční VÝSTAVA OVOCE, ZELENINY A KVĚTIN. Návštěvníci mohli shlédnout mnoho druhů zeleniny a ovoce. Vše v aranžmá řezaných květin. Byla to pestrá a pěkná podívaná. Nechyběly ani polní plodiny a krásné plody našich vinohradů - hrozny různých odrůd. Obdivovat se mohly i kaktusy a sukulenty. Vinaři představili své vzorky nejlepších vín, které velmi návštěvníkům chutnaly. Zájemci mohli ochutnat také burčák, medovinu a med. Všem také lahodil jablečný mošt z naší zpracovny ovoce.

Výstava byla nazvána BOLERADICKÉ ÚDOLÍ, a tak byly k prohlédnutí nabídnuty snímky Boleradic s okolím z ptáčích perspektiv. Moc pěkné snímky pana Vítečka. Součástí nabídky byly i expozice Z ČINNOSTI NAŠICH ČLENŮ, HISTORIE ZEMĚDĚLSTVÍ, VÝTVARNÉ PRÁCE ŽÁKŮ ZŠ a VČELAŘSKÉHO KROUŽKU při ZŠ. Do historie zemědělství patřily i traktory, které vítaly příchozí před sálem

a tím vlastně "držely čestnou stráž". Jistě si každý přišel na své v příjemném prostředí a tak prožil pěkné nedělní odpoledne.

Všem děkujeme za přízeň a podporu. Poděkování patří především paní H. Vystoupilové, našim vinařům - p. Šlancarovi, p. Vystoupilovi, p. Korábovi a p. Omastovi, včelařům p. Štýblovi a Bráblíkovi. Také občanům, kteří přinesli své výpěstky i aktivním členům našeho svazu. Všem společně se nám to podařilo a to je dobře.

za výbor ČZS
P. Kabela

A ještě pozvání na OKRESNÍ VÝSTAVU, která se koná ve dnech 2. až 4. 10. 2021 v Břeclavi. A samozřejmě na náš zájezd do KROMĚŘÍŽE na celostátní výstavu FLORIA.

Český zahrádkářský svaz Boleradice
pořádá a srdečně zve na zájezd

Floria Kroměříž

neděle 10. října 2021
8:00 – 18:00 hod.

Celostátní výstava nabízí:

- vše potřebné pro dům a zahradu
- podzimní prodej ovocných stromků
- výstavu svazu zahrádkářů
- expozici Umění se rozloučit a vzpomínat
- Okresní výstavu drobného zvířectva a ptactva
- cimbálovou muziku a pohodovou atmosféru

Vstupné na výstaviště je 100,-, zlevněné 80,-. Cena dopravy – člen svazu 50,-, nečlen 150,- a děti 80,-. Odjezdy v 8:00 hod. od autobusové zastávky.

Přihlásit se závazně můžete do **1. 10. 2021**. Přihlášky přijímá p. Kabela, mob. **739 744 818**. Neváhejte. Společně prožijeme pěkné chvíle na výstavišti plné květin a pohody.

Divadelní spolek bratří Mrštíků

Divadelní sezóna 2021 – 2022 zahájena

V době uzávěrky tohoto čísla Polehradu již bylo za námi zahájení nové divadelní sezóny. První představení odehrál domácí soubor v pátek 17. září. Uvedl historickou hru **Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku**.

Příběh potulné skupiny komediantů z doby třicetileté války v podání našich herců zaujal odbornou porotu krajské divadelní přehlídky a soubor s ní bude reprezentovat náš kraj na národní přehlídce **Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou** na konci měsíce září.

Dalším domácím představením je romantický příběh **Pohádka máje** napsaný podle románu Viléma Mrštíka. Příběh z 19. století o probouzející se lásce mladé dvojice si již také našel svoje příznivce. Reprízy této inscenace máme v podzimním programu divadla.

V těchto dnech byl zahájen **předprodej předplatného Rodiče s dětmi do divadla**. Tato abonentní řada zahrnuje čtyři nedělní představení pro naše nejmladší diváky. Jde

o klasické pohádky o Budulínkovi, Šípkové Růžence, o Červené Karkulce, a také o Hurvínkovi.

Také dospělí se dočkají svojí oblíbené předplatitelské řady. **Jarní předplatné** je připraveno a bude v prodeji od listopadu. Zahrnuje pět žánrově pestrých inscenací v podání českých a moravských ochotnických souborů.

Vánoce jsou sice ještě za dlouho dobu, ale už dnes si můžete vybrat z naší divadelní předvánoční nadílky.

Vážení diváci, dovolujeme si připomenout, že vstup do divadla je dle nařízení vlády podmíněn předložením jednoho ze tří potvrzení (platný negativní test, ukončené očkování, prodělané onemocnění covidem). Bez platného potvrzení nemůžeme divákům návštěvu divadla umožnit. Dále stále platí povinnost mít během představení nasazený respirátor.

Věříme, že i přes tato opatření, se s vámi v divadle brzy setkáme.

SK Boleradice 1935

Výsledky družstva v podzimní části sezóny 2021/2022:

Domáci	Hosté	Skóre
Boleradice/Krumvír B	Vranovice	1 : 3
Hlohovec	Boleradice/Krumvír B	2 : 0
Boleradice/Krumvír B	Moravská Nová Ves	1 : 6
Březí	Boleradice/Krumvír B	5 : 1
Boleradice/Krumvír B	Bořetice	1: 0
Kostice	Boleradice/Krumvír B	2 : 1
Boleradice/Krumvír B	Hrušky/Prušánky	1 : 1
Hustopeče	Boleradice/Krumvír B	2 : 4

Muži Okresní přebor skupina A – Celková tabulka

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Moravská Nová Ves	8	7	0	1	32:11	21
2	Březí	8	7	0	1	23:11	21
3	Vranovice	8	6	0	2	23:13	18
4	Nosislav	8	5	1	2	15:11	16
5	Podivín	8	4	2	2	17:16	14
6	Bořetice	8	4	0	4	23:13	12
7	Ivaň	8	3	1	4	16:14	10
8	Kostice	8	2	3	3	24:24	9
9	Hrušky/Prušánky	8	2	3	3	11:19	9
10	Hlohovec	7	2	1	4	12:18	7
11	Křepice	7	2	1	4	6:12	7
12	Boleradice/Krumvír B	8	2	1	5	10:21	7
13	Hustopeče	8	1	1	6	9:19	4
14	Rakvice	8	1	0	7	6:25	3

Inzerce

- Koupím ornou půdu, informace na telefonním čísle 775629842

Vinařství Marek Koráb

autor fotky: Jiří Víteček

POLEHRAD – ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401, odpovědný redaktor Marie Soukopová. Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762. Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu příspěvovatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Příspěvovatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Převzaté příspěvky jsou publikovány se souhlasem vydavatele. Příspěvky do Polehradu můžete zaslat na adresu obec@boleradice.cz nebo Úřadu městysu Boleradice. Toto číslo vyšlo 4. října 2021.

www.boleradice.cz

[FB Boleradice](#)

Uzávěrka pro číslo 4/2021 bude dne 1. 12. 2021. Zpravodaj vyjde v prosinci 2021

Program říjen - prosinec 2021

ŘÍJEN				
sobota	9. 10.	19,30	M. Horníček Slaměný klobouk	DS Vojan Libice nad Cidlinou
neděle	10.10.	15,00	V. Mrštík Pohádka máje	DS bratří Mrštíků Boleradice
LISTOPAD				
sobota	6. 11.	19,30	V. Mrštík Pohádka máje	DS bratří Mrštíků Boleradice
neděle	7. 11.	15,00	V. Mrštík Pohádka máje	DS bratří Mrštíků Boleradice
pátek	12.11.	19,30	M. Klapetek Divadlo – učitel života	<i>Beseda s Milanem Klapetkem</i>
sobota	20.11.	13,00 – 15,00	"Ochrana a rozvoj nemateriálního statku" <i>Noc divadel 2021</i>	<i>Seminář k zápisu ochotnického divadla v Jm kraji do seznamu nemateriálních statků</i>
		15,30 – 16,30	Promítání videí z divadelního archivu <i>Noc divadel 2021</i>	
		19,00	Společný potlesk <i>Noc divadel 2021</i>	
		19,30	R. Thomas Osm žen <i>Noc divadel 2021</i>	DS Svatopluk Hodonín
		21,00	Prohlídka zákulisí <i>Noc divadel 2021</i>	
		21,00	Společenský večer <i>Noc divadel 2021</i>	
neděle	21.11.	15,00	V. Mrštík Pohádka máje	DS bratří Mrštíků Boleradice
neděle	28.11.	15,00	J. Glozarová O Budulínkovi <i>Rodiče s dětmi do divadla</i>	Divadelní studio „V“ Brno
PROSINEC				
sobota	11.12.	19,30	Ch. Dickens, J. Beran, J. Háder Duchové Vánoc	DS bratří Mrštíků Boleradice
neděle	12.12.	15,00	Ch. Dickens, J. Beran, J. Háder Duchové Vánoc	DS bratří Mrštíků Boleradice
sobota	18.12.	19,30	Vánoční příběh aneb Čtvrtý král	DS Slavkov
neděle	19.12.	17,00	Vánoční koncert	Smíšený sbor Kantiléna Brno

